

[Justitsministeren.]

risationsordninger. Men jeg har hørt meget tit fra flere af de grupper, der har været tale om, at man har haft et ønske om det. Jeg har derimod været meget skeptisk over for noget sådant, idet jeg ville foretrække andre ordninger.

Der var i fru Nathalie Linds ordførertale ikke ret meget at være i tvivl om. Det var en kritisk holdning. Det var de stærke ord, som gik igen også hos andre, om formynderholdning, men der var dog også et ønske om, at der skulle arbejdes med forslaget. I modsætning til den totale afvisning, der blev udtrykt af flere andre, var der her en mulighed for at komme i forhandling. Jeg vil godt i den forbindelse sige, at jeg er meget åben over for en drøftelse af, hvordan man kan prøve på at videreføre tankerne om en beskærmelse af privatlivet, privatlivets fred. Når jeg siger det, så er det, fordi jeg ved, jeg her har fat i en stump af den tidligere justitsministers hjerte; her må der være et udgangspunkt for at komme videre i drøftelserne.

Der var i fru Annelise Gottfredsens indlæg en enkelt ting, som giver mig anledning til en bemærkning. Der siges, at det er kun nogle enkelte forlag, som på bogområdet har gjort sig ufordelagtigt bemærket, og de må kunne rammes ad anden vej. Når vi kommer til at sidde i udvalgsarbejdet, håber jeg på, at man ikke nøjes med at komme med antydninger af, hvad der kan ske, for så kan det godt medføre, at man havner i nogle af de forslag, som vi er fremkommet med her. Det skal man altså være klar over, når man går ind i debatten fra den side.

Jeg glemte at sige til fru Tove Lindbo Larsen, at jeg gerne i udvalget vil forelægge et større notat, vi har om lovforslaget, set i forhold til et direktivforslag, som er fremsendt til Rådet her i januar måned 1977. Det er alt for omfattende til, at jeg kan dykke ned i det her, men det vil vise, at der er adskillige af kapitlerne i dette lovforslag, som er aldeles uberørt af det, man arbejder med på bredere plan inden for fællesmarkedsområdet, og at der også er nogle karakteristiske forskelle. Det kunne jo være, at der under behandlingen var nogle, der var interesseret i at komme til at dykke dybere ned i dette.

Jeg skal også sige til fru Tove Lindbo Larsen, at når det drejer sig om oplysning af en sag, så plejer vi i justitsministeriet at spørge os

vidt omkring. Det kan i øvrigt ses af nogle af bemærkningerne til lovforslaget, hvor utrolig mange lovforslaget har været sendt til høring hos.

Jeg skal, særlig med baggrund i fru Ebba Stranges indlæg, sige noget om den debat, som hele tiden kommer til at stå om assuranceforholdene. Det er nok et ømtåleligt område, og forsikringsselskaberne har gjort gældende over for os den ene gang efter den anden, at fortrydelsesretten vil give forbrugeren den fornødne beskyttelse. Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at forsikringsaftaler ikke er omfattet af lovforslagets kapitel 3 og heller ikke uden videre kan passe ind under dette kapitel. Det hænger sammen med mange forskellige ting, bl. a. de meget kortvarige forsikringer, der kan tegnes. Skal en sådan fortrydelsesret i forbindelse med forsikringerne tages ind, så kommer det til at gælde forsikringsaftaleloven. Det er da klart, at vi også ved arbejdet i forsikringsaftaleudvalget har dette for øje. Men jeg gør altså opmærksom på, at man ikke uden videre kan bruge den argumentation, når vi står over for det foreliggende forslag.

Jeg har lyst til allerede nu at åbne lidt op for den videre debat omkring forsikringstegningen ved at sige, at nogle af de betænkeligheder, man har, og som hænger sammen med forbuddet mod at foretage uanmodet personlig henvendelse, måske kunne imødekommes ved, at man gav adgang til den telefoniske henvendelse. Jeg vil godt med dette demonstrere, at jeg er positivt indstillet over for at finde andre løsninger på dette område.

Fru Ebba Strange var inde på spørgsmålet om de religiøse selskaber, og det var hr. Melchior også. Han ville oven i købet gerne have en forklaring på, hvorfor de ikke var taget med. Jeg skal lade være med at komme med nogen som helst filosofisk forklaring på det, men dette forslag, som vi har til behandling i dag, drejer sig udelukkende om erhvervs-mæssige aftaler og ikke om noget som helst andet. Jeg kunne have lyst til at føje til, at jeg anser den mere filosofiske debat for at være så afgørende, at på det punkt har jeg intet ønske om at bryde ind og stoppe noget som helst. Det gælder både de politisk-religiøse og de mere kirkeligt-religiøse menigheder og grupper.

Der er vist ikke så forfærdelig mange flere bemærkninger at tilføje, ud over denne ene, at det er en nødvendighed, som det også fremgår